

Beweeg mee!

Voorganger: ds. Erik van Halsema

Schriftlezing: Matteüs 18: 21-22

Meditatie

‘Beweeg mee – kerk-zijn in het krachtenveld van Christus’. Zo luidt het nieuwe jaarthema van onze landelijke kerk. En wij doen er ook aan mee – voor het eerst in vele jaren! Het heeft wel al de nodige vragen opgeroepen: ‘meebewegen, wat wordt daarmee bedoeld?’ Het woord meebewegen lijkt te suggereren dat het ook zou gaan om meebuigen, misschien wel met allerlei dingen mee die eigenlijk niet bij ons horen.

Maar dat kan toch niet de bedoeling zijn?! Meebewegen is niet meebuigen maar ingaan op een uitnodiging die van Jezus zelf uitgaat. Het is: je openen, ontvankelijk zijn voor de Geest.

Het komende seizoen gaan we samen proberen ons op die weg te begeven. De weg van de vrede. Gelukkig hebben we een aantal hulpmiddelen om die weg te vinden en op die weg te blijven. Ik noem er vier die je allemaal al kunt vinden in de Bijbel. Vier oefeningen waarvoor je bijna altijd ook anderen nodig hebt om ze te kunnen doen. En dat is geen toeval. Vier oefeningen dus. En we leggen er vanuit de Schriftlezing nog een vijfde naast.

In de eerste plaats: *Gebed en meditatie*. In de stilte kun je je verlangen naar vrede levend houden, bij God neerleggen waar je vastloopt, vragen om de Geest en om liefde voor de mensen.

In de tweede plaats: *Samen eten en gastvrijheid*. Jezus vertelt vaak over maaltijden. En hij nodigt zelf mensen aan tafel die er eigenlijk niet bij horen. Als een begin van vrede. Aan de tafel kun je dus ook de gastvrijheid oefenen. Je verbinden met mensen die je nog niet kent. Vrijdagavond hebben we dat in de Morgenster geoefend en gistermiddag hier in de Bethlehemkerk. En dat gaan we komend seizoen nog veel vaker doen.

Ten derde: *Doop en avondmaal*. Deze helpen ons om met ons hele lijf iets te ervaren van de goedheid van God. Zoiets simpels als water, brood en wijn kan een ‘drager’ zijn van God.

Ten vierde: *Muziek*. De eerste christenen zongen al psalmen en geestelijke liederen, zo lezen we in de brieven van het Nieuwe Testament. Samen muziek maken met koor of orkest is een prachtige ervaring hoe je samen iets moois kunt maken door je voor elkaar weg te cijferen, elkaar tot bloei te laten komen. Straks is er ook een workshop waarin je dat kunt oefenen.

Tot zover vier oefeningen, ons aangereikt door de Bijbel zelf. We voegen er nog een vijfde aan toe. Toen Peter en ik maanden geleden een eerste overleg hadden over deze zondag toen zagen we dat het leesrooster ons een heel pittige tekst aanreikte over vergeving. “Hoe vaak moet ik vergeving schenken?” vraagt Petrus aan Jezus, “tot zevenmaal toe?” Jezus antwoordt: “Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven”. Dat betekent dus zoveel als: oneindig vaak. Maar hoe kan Jezus dat van ons vragen?

Alain Verheij publiceerde dit jaar een boek over vergeving. In dat boek vraagt hij zich af wat Jezus hier kan bedoelen. Het kan moeilijk gaan over daden waarin echt het kwaad in zijn meest verschikkelijke gedaante zichtbaar wordt. Hoe zou je dat tot zeventig maal zeven kunnen vergeven en doorgaan alsof er niets gebeurd is? Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

Alain Verheij heeft een ander voorstel waarover we straks ook kunnen doorpraten. Hij zegt: dit gaat allereerst over het leven van alledag. Waarin je op de werkvloer even iets doms doet. Waarin je thuis iets vergeet. Waarin we hier in de kerk op een bijeenkomst iets onhandigs hebben gezegd. Van dat soort dingen zegt Jezus: ‘zeven maal vergeven is dan niet genoeg, neen tot wel zeventig maal zeven’. Zo is het een oproep tot een leven vol alledaagse verdraagzaamheid. Dat je er voortdurend op gespitst bent dat je zelf ‘sorry’ kunt zeggen en dat je de excuses van een ander ook aanvaardt. Dan is inderdaad slechts zevenmaal beslist niet voldoende. Dat gaat de hele dag, dat gaat je hele leven door.

Ooit sprak Desmond Tutu over onze ‘vergevingsspier’ die we kunnen trainen met alledaagse daden van vergeving. Wie dat oefent werkt aan haar of zijn eigen karakter, werkt mee aan de sfeer op werk, thuis of in de kerk. Als een mogelijk begin voor het ‘grote vergeven’. Laten we daarmee beginnen, op deze startzondag. Door zo ook mee te bewegen met een ander. Gelovend dat je al wonderen kunt doen met een geloof zo klein als een mosterdsaadje.

ds. Erik van Halsema

Gebruikte literatuur:

- Alain Verheij: De prijs van vergeving. Over de schoonheid van vergeven en de netelige weg ernaartoe. (Amsterdam 2026)
- Stefan Paas: Vrede. Een rondleiding door het christelijk geloof. (Utrecht 2025)

Tijdens de 'heilige chaos' die – na een kort lied – hierop volgde werd er ook gelegenheid geboden binnen of buiten met een ander door te praten over vergeving. Hierbij werden briefjes uitgedeeld met de volgende gesprekssuggesties:

- Alain Verheij heeft deze definitie van vergeving: 'Vergeving is de ander én jezelf een vredige toekomst gunnen, ondanks wat jou is aangedaan'.

Wat vind je van deze definitie?

- Ook van Alain Verheij: 'Wie door een medemens is gekwetst, moet eerst de ruimte krijgen om op verhaal te komen. En dat kan een hele poos duren'.

Samen doorpraten over deze stelling, over moeite en mogelijkheid van een ander vergeven en zelf om vergeving vragen.

- In de korte overweging zojuist hadden we het met Desmond Tutu over het oefenen van je 'vergevingsspier', dag in dag uit.

Wat vindt u van dit beeld?

- In de najaarsbrief schreef Douwe Kamstra: 'Misschien is dat wel wat Beweeg Mee! betekent: niet wachten totdat je perfect bent, maar gewoon verder gaan. Met alles wat je bent en hebt'.

Wat vindt u van deze invulling van het nieuwe jaarthema? En hoe kunnen wij als Lichtbronnens elkaar hierin steunen?

